

Ο Πατρ. Ιεροσολύμων συνομιλεί με το ποίμνιο της Ιορδανίας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)



Ποιμαντική επικοινωνία μέσω τηλεδιάσκεψης με τον Αρχιεπίσκοπο Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρο και τους ιερείς της Ιορδανίας είχε την περασμένη Τρίτη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος .

Ο Μακαριώτατος κατά την προσφώνησή του αναφέρθηκε στο “προπαρασκευαστικό στάδιο της αγίας και μεγάλης νηστείας του Αγίου Πάσχα”, υπογραμμίζοντας ιδιαίτερα τις παραβολές του Τελώνου και του Φαρισαίου και το Ασώτου Υιού, στις οποίες επισημαίνονται οι βασικές αρετές της ταπείνωσης και της μετάνοιας.

Εν συνεχεία τόσο ο Αρχιεπίσκοπος Χριστοφόρος, όσον και οι ιερείς ενημέρωσαν τον Μακαριώτατο για τα θέματα του ποιμνίου της Ιορδανίας, υπό τη σκιά της πανδημίας. Επίσης, δέχθηκαν τις οδηγίες του Πατριάρχη για τον υπερκεράσεως των δυσκολιών και επίτευξη προόδου πνευματικής και κοινωνικής. Στην τηλεδιάσκεψη συζητήθηκαν επίσης θέματα βελτίωσης στις υπηρεσίες εξυπηρέτησης του ποιμνίου, πνευματικής και υλικής, ενόψει μάλιστα της έναρξης

της νηστείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Διαβάστε την προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί σεβαστοί Πατέρες,

Χάριτι Θεοῦ καί Πατρός ἡμῶν Κυρίου δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰσήλθομεν εἰς τό προπαρασκευαστικόν στάδιον τῆς ἀγίας καί μεγάλης νηστείας τοῦ Ἁγίου Πάσχα. Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένον μετά τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Τριωδίου, ἔνθα ὑμνολογικῶς καί κατά τρόπον προτρεπτικόν ἀκούομεν τόν σωτήριον καί θεῖον λόγον τῶν ἁγίων Γραφῶν ἀφ' ἑνός καί τῶν ἁγιοπατερικῶν λόγων τῶν μεγάλων καί θεοπνεύστων διδασκάλων καί θεολόγων τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου.

Τό «Τριῶδιον» καί συνεπῶς τό προπαρασκευαστικόν στάδιον τῆς νηστείας ἄρχεται μέ τās γνωστάς Εὐαγγελικάς Παραβολάς τοῦ Κυρίου «τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου» καί τοῦ «Ἀσώτου Υἱοῦ». Εἰς τās παραβολάς ταύτας ἐπισημαίνονται αἱ βασικάι ἀρεταί τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, δηλονότι ἡ τῆς ταπεινώσεως καί ἡ τῆς μετανοίας. Αὗται εἰσάγουν τόν ἄνθρωπον εἰς τό φῶς τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τό εὐλόγον ἐρώτημα «τί ἐστι ταπείνωσις» ἀπαντοῦν οἱ ἱεροί συγγραφεῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐπικαλούμενοι τόν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν λέγοντα: «ὥς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καί ὥς ἀμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τό στόμα αὐτοῦ· ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη», (Πράξ. 8, 32-33) /Ἠσ. 53, 7-8).

Μέ ἄλλα λόγια, ἐν τῇ ταπεινώσει Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑψώθη ἡ δικαιοσύνη Του, ὥς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι», (Α΄ Τιμ. 3,16).

Κατά δέ τόν ὅσιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται μέ μυστικόν τρόπον καί ἐξολοθρεύει τά πάντα: «εἶναι ἀνώνυμος χάρις τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ὀνομασθῇ μόνον ἀπό ὅσους τήν ἐδοκίμασαν ἐκ πείρας. Εἶναι ἀνέκφραστος πλοῦτος, ὀνομασία τοῦ Θεοῦ, δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον Ἐκεῖνος λέγει: «Μάθετε οὐκ ἀπ' Ἀγγέλου, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπου, οὐκ ἀπό δέλτου, ἀλλ' ἀπ' ἑμοῦ», δηλαδή ἀπό τήν ἐνοίκησίν μου καί τήν ἑλλαμψίν μου καί τήν ἐνέργειάν μου μέσα σας, «ὅτι πρῶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί τῷ λογισμῷ καί τῷ φρονήματι καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν πολέμων καί κουφισμόν λογισμῶν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν», (Πρβλ Ματθ. 11, 29).

Εἰς δέ τό ἐρώτημα “τί ἐστίν μετάνοια, ἀπαντοῦν πάλιν οἱ ἱεροί συγγραφεῖς διὰ τῶν Κυριακῶν λόγων: «καί ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Λουκ. 5, 31-32). Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους, ὁ

ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Οὐκ ἐλήλυθά φησικαλέσαι, οὐχ ἵνα τῇ ἁμαρτίᾳ ἐμμένωσιν ἀλλ' ἵνα μετανοήσωσιν».

Κατά τόν Ἱερὸν Χρυσόστομον, ἡ μετάνοια εἶναι φάρμακον διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. «Μετάνοια δέ ἐστίν οὐχ ἡ λόγῳ κηρυττομένη, ἀλλ' ἡ πράγμασι βεβαιουμένη· μετάνοιά ἐστίν ἡ ἐξ αὐτῆς τῆς καρδίας ἐξαλείφουσα τὸν ρύπον τῆς ἀσεβείας».

Ἄς ἀκούσωμεν καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς κλίμακος λέγοντος: «μετάνοια σημαίνει ἀνανέωσις τοῦ βαπτίσματος· μετάνοια σημαίνει συμφωνία μέ τόν Θεόν γιά νέα ζωή· μετανοῶν σημαίνει ἀγοραστής τῆς ταπεινώσεως· μετάνοια σημαίνει σκέψις αὐτοκατακρίσεως, ἀμεριμνησία γιά ὅλα τά ἄλλα καί μέριμνα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας. Μετάνοια σημαίνει θυγατέρα τῆς ἐλπίδος καί ἀποκήρυξις τῆς ἀπελπισίας. Μετανοῶ σημαίνει κατάδικος ἀπηλλαγμένος ἀπό αἰσχύνῃς».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται ὅτι ὁ μέν Ἄσωτος Υἱός διὰ τῆς μετανοίας αὐτοῦ ἐγένετο ἀγοραστής τῆς ταπεινώσεως τοῦ τελώνου, ὁ δέ τελώνης διὰ τῆς ταπεινώσεως αὐτοῦ ἐγένετο ἀγοραστής τῆς μετανοίας τοῦ Ἀσώτου.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί ἀδελφοί, ἡ ἱερατική ὑμῶν Σύναξις πέριξ τοῦ Ἐπισκόπου καί Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου ἐν Ἀμμάν, καί δι' αὐτοῦ πέριξ τῆς μετριότητος ἡμῶν, δέν ἀποτελεῖ ἀπλῆν συγκέντρωσιν, ἀλλά «τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων», (Α΄ Τιμ. 5,12) τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καί τῶν καλῶν ὑμῶν ἔργων, ὡς λέγει ἡ Γραφή: «Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐκ τῶν καλῶν καί ἀγαθῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσι τόν Θεόν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν ὡς ἐλεύθεροι, καί μή ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τόν Θεόν φοβεῖσθε, τόν βασιλέα τιμᾶτε», (Πρβλ. Α΄. Πέτρ. 2,12-17).

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν κατὰ τό βάπτισμα, οἱ θεόπνευστοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐθέσπισαν τό στάδιον τῆς ἁγίας Νηστείας, ἵνα ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν ραθυμίαν· «Χείρονα τῆς ραθυμίας ἡμᾶς ἡ ἀπόγνωσις ἐργάζεται κακά». Περισσότερα κακά μᾶς φέρνει ἡ ἀπόγνωσις παρά ἡ ραθυμία, λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. Ἡ δέ ἀπόγνωσις καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον δοῦλον τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀποθαρρύνει αὐτόν, νά κατευθύνῃ τὰ διαβήματά του εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευθερίας, δηλονότι εἰς τό Πάσχα τῆς συναναστάσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ Χριστοῦ. «Καί γάρ τό Πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός», (Α΄ Κορ. 5,7), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Καί πάλιν ὁ Ἱερός Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστίν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μή τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ», (Κολ. 3,1-3).

Ἀγαπητοὶ ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατέστησεν ἡμᾶς ἐργάτας τοῦ ἀμπελῶνος καὶ διακόνους τῆς Κιβωτοῦ τῆς Σωτηρίας, τουτέστιν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ἵνα “κοπιῶμεν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ”, λέγει γάρ ἡ Γραφή, βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ ἄξιός ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ», (Α΄ Τιμ. 5,17-18). Αὕτη αὕτη εἶναι καὶ ἡ τῆς ἱερωσύνης ἀποστολὴ ἡμῶν ὡς ποιμένων λογικῶν προβάτων, ἵνα «φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ», (Φιλιπ. 2,15), ἐφαρμόζοντες τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀγωνιζόμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ ὁμολογοῦντες Χριστὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, μάλιστα δέ κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον δοκιμασίαν τῆς πανδημίας τῆς θανατηφόρου λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ (covid 19).

Δεηθῶμεν τοῦ ἱατροῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα διὰ τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀξιωθῶμεν διελθεῖν τό στάδιον τῆς εὐλογημένης μεγάλης νηστείας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς ἐν νηστείᾳ, μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει καὶ οὕτω καταντήσωμεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Οὗ τό κράτος τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ εἴη εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν».